

codice 100007

REVISTA copiul

dobrogean

ANUL II No. 1

IANUARIE 1936

Revista „Copilul Dobrogean“

Apare lunar, sub auspiciile Asociației învățătorilor,
secția Tulcea și sub conducerea următorului comitet :

D. DOGARU-învățător
Ing. A. POPESCU-profesor
Pictor V. PAVLOV-profesor
IORD. PETRACHE-Invățător

REDACȚIA
Const. Petrache
revizor școlar
Șc. No. 4 de fete--Tulcea

AD-ȚIA
N. Damienescu
învățător
Str. Sf. Împărați 59

Abonamentul :

Anual 40 lei
De sprijin 80 lei

Ce cuprinde această revistă :

Implinesc și eu un an	<i>Cop. Dobrogean</i>
Scrisoare	<i>Jenică—L. Catargiu</i>
O sărbătoare	<i>N. Damienescu</i>
24 Ianuarie	<i>Udrea G.</i>
Ionică Cojochișă	<i>George Focșa-Sargantiny</i>
Depe când eram mică	<i>Mateescu Cornelia</i>
Iarna	<i>Cela Lozarovici</i>
Dragă D-le Profesor	<i>Cuzudjoglu Spiru</i>
Cum am petrecut vacanța Crăciunului	<i>Herțug Maria</i>
După un an	<i>Focșă Mircea</i>
Primii fulgi	<i>Iordăchescu Agl. Et.</i>
Povestea oamenilor cocoșați	<i>Dorina Tömășdan</i>
Dece îmi iubesc țara și neamul	<i>Radu B. Marieta</i>
O noapte la vie	<i>Calciu Gh.</i>
Cuțulache Șterpelici	<i>Cepeleagul</i>

Glume, Jocuri, O vorbă bună pentru fiecare.

*Desene și gravuri în linoleum : O parte lucrate
de D-l Profesor Pavlov iar o parte de D-l Th. Iacobel
fotograf Tulcea.*

Tip. „Curierul Tulcei“

Implinesc și eu un an!

Cu numărul de față, împlinesc, iubiții mei cititori, un an de când m'am născut.

Vă aduceți aminte ce sfioasă eram la început? Când v'am întâlnit întâiu, mă temeam că nu voiu fi pe placul vostru, cu noutățile pe care eram în stare să vi le aduc. Și cum m'am mai ostenit—dac'ați ști—să mă fac din ce în ce mai frumoasă!? Mi am schimbat coperta, am colorat-o cu roșu și albastru, am cerut ajutorul prietenilor voștri mai mari—oameni de inimă—și am complectat poeziile și compozițiile, pe care mi le-ați trimis, cu desenele cele mai potrivite.

Mulțumesc tuturor, cu dragoste și recunoștință, pentru tot binele pe care mi l-au făcut și sunt fericită să duc mai departe, bucuria de a vă vedea cât mai mulți în jurul meu.

„Copilul Dobrogean“

Scrisoare către cititorii revistei

Dragii copii,

*Revista noastră,
Implinește-acum un an,
De când ne aduce'ntr'una
Povești, glume, poezii,
Jocuri și ntâmplări hazlii.*

*De-a fost ger
Sau timp frumos,
N'a lipsit din clasa noastră.
Ne-a venit în orice lună
Tot mereu c'o vorbă bună.*

*Să-i urăm
Acum cu toții
Din suflet, tot ce-i dorim,
Și să-i strigăm sus și tare
O frățescă închinare:*

*„Revista,
„Să ne trăiască
„Cât mai mulți ani fericiți!
„Și'n loc de-odată pe lună
„Să vină la săptămână.*

*„Să trăiască
„Cititorii
„Cei ce-au scris și vor mai scrie.
„Cei ce revista ajută,
„Sau la alții o'mprumată!“ ...*

JENICA—Lascar Catargiu

O sărbătorire.

O sărbătorire sau o aniversare, este un prilej de puțină odihnă, un prilej de gândire la ceceai ai putut face în trecut și de ceceai vei putea face în viitor.

Revista „Copilul Dobrogean“ sărbătorește un an de când o mână de oameni hotărâți de-a munci și pe altă cale decât în clasă, au scos la lumina tiparului o revistă pentru școlari și chiar pentru tineret.

Acum un an, toți cei ce formează și azi comitetul revistei voastre, a copiilor, ne-am strâns într'o zi să sfătuim în ce fel să scoatem o revistă pentru școlari. Început greu căci ne lipseau multe! Ne lipsea material, ne lipsea experiența, dar mai ales ne lipsea un lucru de nimic și totuși cel mai principal: ne lipseau banii!

Avântul era strașnic de mare, dar când ne-am împiedicat de acest lucru de nimic, cât pe ce era să ne lăsăm! Totuși cu mult curaj și multă chibzuință, am făcut apel la sprijinul Asociației noastre a învățătorilor, care înțelegându-ne avântul, ne-a încurajat dându-ne sub formă de împrumut și-apoi, de tot, o sumă cu care să putem scoate primul Nr. din revista „Copilul Dobrogean“

Bucuria noastră era mare! Reușisem să pășim pragul cel mare al unei încercări și astfel văzu tiparul, Nr. 1 din revista răsărită de pe plaiurile Tulcei.

Așteptam să vedem cum va fi primită de școlari, de d-nele și d-nii colegi, strădania noastră și nu ne-am înșelat în speranțele noastre, căci revista aceasta a cucerit din primul moment un loc în inima micilor cititori din județul Tulcea și chiar a colegilor, căci peste puțin timp, am început să primim cereri din tot județul ca să le trimitem revista.

Acum când aniversăm anul, de când a luat ființă „Copilul Dobrogean“ și când privim la cele 10 numere apărute, în care ne-am pus și o părticică din sufletul nostru, nu putem decât să aducem mii de mulțumiri tuturor cititorilor, sprijinatorilor și acelor cari ne-au încurajat acțiunea, dându-ne concursul material și moral prin înmulțirea cu o nouă revistă și pentru copiii dela gurile Dunării, și-i rugăm ca în viitor să ne sprijine așa cum vor înțelege mai bine, pentru ca revista „Copilul Dobrogean“ să fie farul călăuzitor spre luminarea minții copiilor și tineretului Dobrogean.

Nicu Damienescu (Nenea Nicu)

24 Ianuarie.

Azi s'au împlinit 77 ani de când cele două țărișoare Muntenia și Moldova s'au unit pentru totdeauna. In ziua de 5 Ianuarie anul 1859. Moldovenii aleg domnitor pe Alex. I. Cuza, iar în ziua de 24 Ianuarie acelaș an, Muntenii aleg tot pe Alex. I. Cuza.

Această zi, are o însemnătate deosebită pentru noi Români, întrucât aceste țărișoare deși locuite de Români, totuși fiecare avea câte un domn. Astfel, că la urcarea pe tron a domnitorului Ioan Cuza ei s'au unit pentru totdeauna.

După această unire, Români au mers numai spre bine, astfel că mai târziu aceste țărișoare au căpătat independența și ridicarea la rangul de regat, sub viteazul și înțeleptul Carol I din familia Hohenzolerrilor.

In fiecare an ziua de 24 Ianuarie se serbează în toată țara românească cu mult fast; dar în anul acesta, serbările au fost mai reduse, din cauza doliului național, ce l-a ținut țara, pentru moartea regelui George al V-lea al Angliei, cu care familia noastră regală se înrudește.

UDREA GH. cl. IV primară No. 1 băeți—Tulcea.

IONICĂ COJOCHIȚĂ

(Poveste Dobrogeană)

Micuților Banda și Radu Ciurilleanu.

A fost odată o fată de împărat. Și era frumoasă, mare, cum nu erau altele prin împrejurimi; dar împăratul, tatăl fetel, veșnic era îngrijorat de purtările ei. Căci, uitat să vă spun, cum devenise că împăratul era îngrijorat de purtările fetel.

Fata era unica fiică a împăratului și tatăl ei o iubea ca pe ochii din cap. Ea la fel mulțumea părinții căutând să fie cuminte și ascultătoare. Dela o vreme, împăratul, luă seama că fata lui nu mai e cum era 'nainte, că lipsește peste noapte de-acasă și că a doua zi e ruptă de oboseală.

Văzând aceasta, se hotărî să pună soldații de strajă noaptea la odala ei și care din soldați o afla unde pleacă peste noapte fata, ca drept răsplată să i-o dea în căsătorie; iar celui ce a doua zi după noaptea de strajă n'a adus nici un răspuns să-i taie capul.

Pela miezul nopții fata preschimbată într-o pasăre mălastră, leșea pe fereastră, fără să fie observată de nimeni și sbura către Soare-răsare, de unde se înapoia în zorii zilei obosită și cu încălțăminte ruptă.

Pasă-mi-te, ea juca pe unde se ducea.

Dimineața, a doua zi, după ce puse primul păzitor, împăratul veni să afle vești despre fiica sa. Neaflând nici o veste porunci să i se taie capul străjerului și să i se înfingă într'un par.

* * *

Azi așa, mâine așa, până când, mare Doamne, se umplu-se toată curtea împărătească de capetele bieților ostași. După puțin timp veni rândul și tânărului ostaș Ionică Cojochiță, slugă

credincioasă curții împărătești, pentru a străjui la camera fiicei de împărat.

Sărmanul Ionică când auzi vestea măhnitoare, o luă razna prin livada împărătească și plânse mult, gândind la biata lui mamă care va rămâne singură fără nici un sprijin.

„Și păsările 'n jur sburând, au plâns apoi și ele,
„Că n'o să aibă cine, când, uluce de băut să spele
„Și-a plâns văzduhu 'ntreg de mila lui săracu,
„Căci nu-l găsea pe 'ntreg cuprinsul leacu.....

.....și lată că deodată răsare în fața lui :

„Un moș cărunt
„Cu barbă lungă
„Până 'n pământ....

și-l cere o bucățică de pâine. Ionică care era darnic de felul

lui, scoase din raniță ultima bucățică de pâine pe care o mai avea și-o dăde moșneagului.

Moșneagul mulțumi lui Ionică pentru pâine și-l întrebă de ce ce este așa de măhnit.

— „Cum să nu fiu, răspuse Ionică, când știu că mâine nu voi mai fi printre cei vii. Împăratul m'a pus de strajă la odaia fiicei sale cele fermecate, care în fiecare noapte ilpsește de-acasă”.

— „Nu te teme dragul meu, că sarcina nu este tocmai grea de îndeplinit—răspuse moșul cel cărunt. Pentru că ai fost un

om milos și darnic, te volu învăța cum să faci să leși din încurcătură. Fata, dragul moșului, prin puteri vrăjitoarești se schimbă în pasare și zboară pela crăpătura din dreapta ferestrelor. Tu ai să faci o țepă pe care ai s'o așezi sub bărble și de câte ori va fi ca să dormitezi, te vei înțepa și-ți va pieri somnul. Ai să fii privirele ațintite asupra ferestrelor cu pricina și când va leși vei urmări-o pas cu pas*. Acestea zise moșul și se făcu nevăzut.

* * *

Noaptea de strajă sosi iutunecoasă și înfiorătoare. Sărmanul Ionică stătea nemișcat, privind la geamul pe unde trebuia să iasă fata și de care atârna viața lui. Incepuse el s'adoarmă de câteva ori; dar țepușa l-a trezit întotdeauna.

Deodată un fâlfâit ușor de aripioare îl făcură să tresară. Era fata care căuta să se strecoare. Trecând pe lângă el și crezându-l adormit îi zise râzând:

„Dormi Ionică somn ușor,
„Căci cu sosesc mâin' n zori
„Să-ți privesc capul în par
„Cu și celuilalt străjar”.

Ionică cu toate că nu dormea, aștepta spusele păsării și după aceea o urmări după cum îl învățase moșul. Pașărea se urcă

cât mai sus și se pierdu ca fumul, lăsând iar pe bietul Ionică desnădăjduit de a mai putea duce vr'o bucurie împăratului și gândind la osându care-l aștepta.

Tot mergând agale, ajunse la o răscruce unde se întâlni cu trei draci, care se băteau cap în cap, pentrucă nu se împăcau la împărțirea a trei lucruri, rămase ca moștenire dela bătrânul Scaraoțeni și anume:

O tichie, pe care dacă o puneai în cap te puteai face nevăzut
O țepă, pe care dacă le înculțai, te puteai

transporta la locul unde gândeai și un toiag, pe care dacă-l ridical asupra cuiva, împetrea pe loc.

—„Ce vă certați măi dracilor ? “—le spuse Ionică.

—„Ia ne certăm pentru aceste pustii de lucruri pe care nu le putem împărți“—răspunseră dracii.

—„Ce sunteți voi proști ! Las'că vă impart eu lucrurile. Tu Codiță, du-te în dealul dinspre apus, tu Cornuță, în cel despre răsărit și tu Aghiută, în partea dinspre miază-zi. La un semn al meu, veți porni de-odată ; iar care va ajunge mai curând la mine, ale lui să fie lucrurile“.

Dracii găsind ideia lui Ionică, binevenită, într'o clipă fură pela locurile lor. De îndată ce plecară, Ionică luând tolagul fermecat și făcând semn cu el, dracii au împletit pe loc.

Apoi punându-și cismele în picioare și gândind la fata împăratului într'o clipă fu lângă ea.

(Va urma)

George Focșa—Sargantlnny

Publicist

Sărbătoriți în cursul lunii Februarie pe martirii neamului : Horia, Cloșca și Crișan. Primii 2 au fost uciși la Alba Iulia la 28 Februarie 1785. Câți ani sunt de atunci ? Așteptăm compoziții cu subiecte din viața acestor eroi și descrierea șezătoriilor pe care le-ați făcut.

Toate se vor trimite pe adresa : *Const. Petrache Rev. șc.*—Tulcea, până cel mai târziu la 20 Februarie.

Depe când eram mică.

Când eram sigură că nu mă vede nimeni, o ștergeam frumușel pe porțița din dos și nu mă opream decât sub nucul din fața porții lui Moș Alexandru. Și cât eram de fericită, când puteam să-i duc un pachet de tutun, cumpărat din micile mele economii! Când ajungeam, abia mai suflam... Moș Alexandru, cum mă vedea, îmi ieșia repede înainte, zâmbind cu bunătate. Și numai îl auziai: „Cum o putut milica să facă atâta drum!” și mă lua în brațe. Știa el bine că de dragul poveștilor alergam atâta! Si, fără să-l mai rog, începea să depene firul aceleiași povești pe care o spunea cine știe a căta oară! Atunci eram cu adevărat fericită, dar acum văd că ceream atât de puțin pentru asta!...

Nu știu ce mă fermeca: vocea bătrânului, sau minunățiile pe care le rostea? Mi s'ar fi părut o neleguire să nu cred ce

spunea Moș Alexandru. Ascultam fără să clipec. Vedeam prin fața mea, trecând pe Roșu-Împărat, în fruntea armatei, ducându-se să se războiască cu Verde Împărat. Acum mă mir, cum auzeam tropoi-tul cailor și trâncăni-tul armelor!...

Cât am plâns, când o vrăjitoare închisese

fata nu știu cărui împărat, într'un turn! Nu-mi aduc aminte (că eram mică pe atunci), dar par'că fata plecase să caute pe tatăl ei, care nu se mai întorsese dintr'un războiu. N'avea mamă și-și iubea atât de mult părintele, că n'a dormit 3 nopți la rând, căutându-l. Intr'o pădure s'a întâlnit cu o vrăjitoare, care a închis-o în turn. Și plângeam, plângeam, de nu mai știa bietul bătrân cum să mă împace. Insfârșit, ca să dreagă răul, chema în ajutor o zână bună, care, spre bucuria mea, scăpa fata din turn. Atunci mă potoleam și priveam în coroana nucului din față și mi se părea că es din ea toate minunățiile pe care Moș Alexandru și le chema nu știu a câta oară în minte. Odată, cu toate împotrivrile moșului, m'am urcat în nuc, numai așa să văd dacă nu-i ceva ascuns în frunze.

Când mă întorceam acasă, eram foarte gânditoare. Mă gândeam la vitejiile lui Făt-frumos și la viața piticilor de sub pământ. Odată, chiar am vrut să săp în curte, crezând că-i voi găsi.

Basmele moșului mi-au înfrumusețat copilăria și deaceia, îmi aduc cu drag aminte de ele. Acum nu mai cred în basme, dar amintirea lor îmi este scumpă. Poate pentrucă m'au făcut fericită odată, poate pentrucă odată cu ele a trecut și cea mai frumoasă parte a copilăriei mele, care n'are să se mai întoarcă, decât în amintire!...

Matelescu Cornelia

cl. II-a L. Pr. I.

Tulcea

Elevele de la șc. No. 4 de fete au organizat singure, o șezătoare în ziua de 23 Ianuarie, ora 5 d. m. pentru amintirea Unirii Principatelor.

La această șezătoare au fost invitate și colegile lor dela celelalte școale din oraș.

Exemplul e frumos și trebuie urmat.

IARNA.

Nici nu s'a terminat bine căderea frunzelor ruginite și câmpul se îmbracă într'o haină albă și frumoasă. In zilele de iarnă când din norii cenușii încep să se coboare fulgi liniștiți și înfoiați, știm că se scutură floarea albă a primăverii cerești.

— „Unde sunt frunzele copacilor ?” mă întreabă într'o zi sora mea.

— „Departe după nori îi răspunsei eu.”

Zăpada e foarte folositoare semănăturilor căci le apără de îngheț, iar frigul împiedică întinderea bolilor.

Venirea ei ne aduce nouă copiilor multă bucurie.

Cu ea încep jocurile de iarnă ca : datul cu săniuța, patinajul, oamenii de zăpadă și altele. „Imi amintesc și acum, primul om de zăpadă pe care l'am văzut.

Eram pe ghița lacului din marginea orașului, când, începusem primii mei pași de patinaj. Era mult răs căci făceam mercur tumbe.

La mijlocul lacului câțiva copii făceau un om de zăpadă. Era cu nasul din ardei roșu, ochii de cărbune, pălăria dintr'o șapcă cu cozorocul rupt, iar drept complectare, în loc de umbrelă avea un măturoi sub braț. Am început cu toții a-l bombarda, cu bulgări de zăpadă, până când n'a mai rămas din el decât un morman pe cum era și înainte.

Tot iarna avem și marile sărbători creștinești ca: Crăciunul, cu doritul Moș Crăciun și Pomul încărcat cu daruri, Anul Nou, Botezul Domnului și altele.

Copiii bogați se bucura mult, însă celor săraci nu le poate aduce Crăciunul, bucurii, căci de multe ori pe lângă că n'au ce mânca, dar n'au nici foc să se încălzească. Se găsesc însă, inimi bune, care nu-i uită și dau din bunul lor, spre a face bucurie cât de mică și celor săraci.

Cela Lazarovici

cl. I-a L. P. I.

Dragă domnule profesor,

De mult nu ne-am văzut la școală. Astăzi când am venit din vacanță, Domnul Revizor ne-a spus că sunteți bolnav la Galați, iar Domnul director Obreja, ne-a spus că v'ați făcut operație. Noi când am auzit despre aceasta, de milă că d-l Profesor e bolnav foarte greu, ne venea să plângem. Toți elevii din clasa III-a suntem sănătoși și veseli.

Dragă d-le Profesor, vă urez însănătoșire grabnică ca să vă îndreptați și toți copiii din clasă vă urează să trăiți la mulți ani. Eu sper să vă întoarceți până la 21 Ianuarie.

Cu toată stima

Cuzudjoglu Spiru cl. III-a primară

N. B. D-l N. Damienescu în : la cl. III, fiind supus unei operații, a primit în timpul convalescenței diferite scrisori dela elevii săi, din care publicăm una !

După un an

Cu acest număr revista „COPILUL DOBROGEAN” păsește în al doilea an de muncă cinstită și permanentă.

Muncă fără câștig, pentru osteneală, ci cu dragoste de a se lumina micii cititori și de a fi și noi la înălțimea celorlalte județe. Revista pentru a fi scoasă regulat, trebuie să-i dăm ajutorul nostru, care nu poate fi mai bun decât abonându-ne și recomandând revista printre prietenii.

Prietenii sunt rugați să se aboneze căci Poetul V. Alexandru spune că,

Unde-l unul nu-i putere

La nevoi și la durere

Unde-s mulți puterea crește

Și dușmanul nu sporește.

După cum un om nu poate să zidească o casă, nici 20 de abonați nu pot scoate revista.

Așa dacă noi ne unim și abonăm câte unul sau doi prieteni, revista va veni regulat fără ca să producă nemulțumiri redacției.

Dacă revista va avea o nevoie și va striga, noi trebuie să răspundem la glasul ei și să-i dăm ajutorul. Deacea vrem uniți și muncă cinstită cum a fost și până acum. Așa vă rog, nu vă supărați, ci din contră, să dăm tot ajutorul ca să mulțumim Comitetul, pe d-nii Profesori și pe prietenii noștri.

Rămân al vostru coleg MIRCEA FOCȘA (Pecineaga).

Cum am petrecut vacanța Crăciunului.

La 25 Decembrie, am sărbătorit Crăciunul! În seara de ajun, copiii, dela mic până la mare, au umblat cu colindul, cântând cântecul în care se laudă Nașterea Domnului, iar în zilele Crăciunului băieții au umblat cu steaua. În timpul acestor sărbători, toți fie bogați fie săraci s'au înveselit. Cei care sunt mai bogați au făcut Pom de Crăciun, pe care l-au împodobit cu fel de fel de jucării și alte daruri; iar cei săraci au fost mulțumiți că au avut ce mânca. În prima zi, noi, elevii, conșuși de d-nii învățători, am dat o serbare cu toate obiceiurile Crăciunului. În ajunul anului nou, copiii au umblat ca plugușorul și'n dimineața anului nou cu Semănatul și Sorcova.

În ziua de Bobotează toți creștinii au mers la biserică. Acolo s'a făcut sfințirea apei, după care preotul a botezat lumea.

După slujbă, premilitarii au defilat și un băiat mergea cu goarna, cântând.

Vacanța Crăciunului este cea mai frumoasă din toate vacanțele, încât parcă îmi pare rău că s'a sfârșit.

Herțug Maria
cl. V. (com. Reg. Maria)

PRIMII FULGI...

Eram în ora de Religie și Părintele ne povestea despre Nașterea lui Isus așa de frumos, că aproape ne stăpâneam lacrămile văzând prin câte suferințe a trebuit să treacă dela naștere, Cel care era fiul lui Dumnezeu și care venea să scape cu sângele Lui lumea, de păcatul strămoșesc. Deodată toți din clasă am început să ne uităm spre ferestre... Cine credeți că era? Erau primii fulgi de zăpadă ai anului 1935!. Ni s'a dat drumul în recreație: ce bucurie, ce bucurie, ce bătaie cu bulgăride

zăpadă, ce larmă, ce rumeni eram toți la obraji! În toiul jocului însă, am văzut și câțiva copii care stăteau la dos sgribuliți de frig și cu picioarele goale; zâmbeau și ei și se bucurau de veselia noastră, dar cetiaii pe fața lor că sunt galbeni și slabi numai de mizerie. N'am pu-

tut să mă mai joc. I-am luat și pe ei în clasă unde am căutat să-i mai înveslesc și apoi aducându-mi aminte de Nașterea Domnului povestită de Părintele și de îndemnul lui Tăticu, de a srtânge ceva bani și alimente pentru cei infomențați din Basarabia, nu m'am putut ștăpâni de plâns gândindu-mă că mai mult de jumătate din copiii țării noastre, nu vor putea să se bucure și ei de bunătățile aduse de Moș Crăciun al anului 1935. Și am luat hotărîrea, ca împreună cu colegile mele să strângem ce vom putea și cât de mult, pentru a putea face și pe cei ce n'au nici ce mânca să se bucure și ei, odată cu noi, de Sf. Sărbători. Vă îndemn dragi cetitori ai acestei reviste, ca din banii ce ați căpătat de Sărbători, măcar jumătate să-i dați pentru cei înfomețați, ca în anul 1936 să intre cu bucurie și cu nădejdea că vor avea un an mai bun.

Iordăchescu Aglala Elena cl. IV—Princip, Nicolae

Povestea oamenilor cocoşați.

A fost odată, departe, mai departe de țara lui Harap Alb și mai departe de țara lui Barbă-Cot, țara oamenilor cocoşați. Așa i se zicea, pentru că toți locuitorii, chiar și împăratul și împărăteasa, prinții și prințesele, umblau cu cocoșa 'n spate. La noi, oamenii umblă drepti, cu capul ridicat spre cer, dar în țara cocoșaiilor toți, fără excepție, sgârlau pământul cu nasul, așa aveau spatele de strâmb.

Ani și zecl de ani, li s'a părut natural această stare, pentru că nimeni nu bănuia că mai sunt și alții de oameni pe pământ. Odată când împăratul se plimba pe malul mării, văzu o corabie ce se apropia de țărm; din ea se coborâră căpitanul și niște oameni să caute lemnul de pâine. Pe vapor era pe sfârșite mâncarea, iar fructul pomului de-l puneal pe cărbuni, se făcea ca o pâine bună. Dar fiindcă în apropiere nu au găsit, s'au grăbit înapoi pe vapor fără să vorbească, nici măcar cu împăratul. Au strâns repede ancora și au plecat.

Dar tare s'a mai mirat împăratul când a văzut ce drept umblau oamenii aceia. I-a plăcut foarte mult această ținută, iar când s'a văzut pe el și pe ai lui, a început să-l doară inima pentru că ei umblau ca maimuțele; nu cu capul ridicat, ci cu nasul în pământ.

—„Ce să facem—se gândea împăratul, ca eu și supușii mei să umblăm drept? A întrebat pe toți învățații, dar ei n'au știut nici un sfat, apoi pe vrăjitori, tot fără nici un rezultat. Din oameni strâmbi nu poți face oameni drepti. Unul din vrăjitori a spus: „un post strașnic și rugăciuni la Dumnezeuul pământului“.

Pământul nu are Dumnezeu, așa că nici nu poate ajuta aceluia care se roagă lui.

Așa trecură încă câți-va ani și în țara cocoșaiilor tot așa umblau oamenii. Și se boceau din cauza asta toți, dela împărat până la ultimul supus se jeliuiau și plângeau.

—„Ce nenorociți suntem că nu ne deosebim cu nimic de maimuțe!“

Dar odată, iar veni o corabie, numai un om se coborî din ea, și corabia plecă mai departe. Acest om nu era îmbrăcat

așa ca căpitanul dinainte cu atâția ani, nu avea hainele cu nasturi auriți, nici spadă la cingătoare. Era descoperit și avea o haină largă ce ajungea până la pământ. Iar în loc de spadă în mână avea o cruce.

Împăratul cu multă cinste îi ieși în cale, pentru că călătorul avea umbletul drept și frumos.

Când străinul văzu întristarea și supărarea pe fețele tuturor, zise :

—„Care-ți este supărarea, poate-ți pot ajuta ?

—„Supărarea noastră este—răspunse împăratul cu lacrimi în ochi—că noi toți umblăm la fel ca animalele. Veșnic cu capul în pământ și nu cu capul în sus.

—„Către cine vă îndreptați voi rugăciunile,—întrebă străinul—, atunci când doriți ceva ? “

—La pământ—răspunse împăratul, la Dumnezeuul pământului.

—Dar știți voi ce este acolo sus pe deasupra capetelor voastre ? zise streinul.

—Nu știm—zise împăratul. Noi vedem doar ceva albastru și câteodată cenușiu și-i zicem dătător de ploaie.

—Și nu știți nimic că dincolo de albastru, este cerul, iar în cer, Dumnezeu ?

—Dumnezeu ? se miră împăratul.—Nici nu am mai auzit de acest nume.

—Vedeți deci, deaceia umblați strâmbi, pentru că nu v'ați înălțat încă până la Dumnezeu. Pentru că sunteți încă păgâni, vă închinați pământului. Nu este decât un Dumnezeu, acolo sus în rai, la El trebuie să se înalțe oamenii ! Atunci se obișnuiesc cu ținuta dreaptă. El ne dă soarele să ne încălzească, norii de ploaie să nu ardă seceta pământul roditor, iar omul de are vreun necaz, numai El poate să-i ajute. Acel mare și bun este Dumnezeu.

—Și ne-ar putea ajuta și nouă ?—întrebă mirat împăratul.— Să umblăm și noi drept ca și tine ?

—Nu numai că ar putea, dar și te ajută—răspunse străinul, care nu era altul decât un misionar—și de vreți !...

—Vrem—răspunseră cu toții în cor.

—Atunci uitați-vă sus la cer, nu trebuie să vă culcați pe spate, veți putea și așa, încercați. A mers cam greu, dar tot s'a făcut, deși îndoiiți de spinare și-au ridicat capetele de s'au uitat spre cer.

—Iar acu, mă voi urca pe această colină—zise cu incre-

dere omul sfânt—și voiu arata cu mâinile spre cer. Ați băgat deja de seamă că Dumnezeu pe omul ce crede într'Insul, către el își înreaptă ochii—. Eu sunt aici pe colină și mâinile le îndrept pe cer, voi uitați-vă la El cu încredere și credință.

Și iată, împăratul și toți supușii lui se îndreptară, iar privirile le erau îndreptate spre cer. Iar de atunci umblă numai drepți, căci au învățat să cunoască cerul și pe Dumnezeu care vrea ca numai Lui să ne rugăm.

Iar pe acea colină, omul sfânt a zidit prima biserică.

Auzită dela o femeie

DOINA TAMASDAN
cl. IV pr.—Radăuți

Dece îmi iubesc țara și neamul. (Cu ocazia zilei de 24 Ianuarie)

La această întrebare, îmi trec prin minte o mulțime de fapte vitejești, făcute de strămoșii noștri în trecut, pentru apărarea acestui sfânt și scump pământ. Cât sânge nu au vărsat ei luptându-se cu popoarele barbare, care au încercat s'o cotopească!

Strămoșii noștri o apărau cu drag, fiindcă era o țară bogată ca o grădină de pomi roditori. Câte mii de eroi n'au căzut pe câmpul de luptă, luptându-se pentru făurirea României Mari. Cum să nu o iubim? Cum să nu ne jertfim viața pentru ea? Să ne gândim la chinurile îndurate de ei. Se ascundeau prin munți, iar barbarii dădeau foc caselor, omorând oamenii. Pe unde treceau pârjoleau totu. Ce grozăvie! Ce grozăvie!

Ei s'au luptat pentru ca s'o lase fiilor, întregă.

Să ne jertfim și noi viața, ca și strămoșii noștri.

Astăzi, ea este o țară frumoasă, bogată și mare, numită «România». Hotarele ei se întind dela Nistru până la Tisa, Dunăre și Marea Neagră.

Trăiască România Mare!

RADU B. MARIETTA cl. IV pr. 4 f.

O NOAPTE LA VIE

(Amintire)

Mie'mi place la vie, unde-i aer curat, copaci mulți și struguri buni. Viea noastră este așezată pe malul bălții. De ea mă leagă multe amintiri și întâmplări. Deacea voi scrie o întâmplare petrecută într'o noapte la vie. Era o seara liniștită de vară. Nici un sgomot nu turbura tăcerea. Doar un clopot de oi, se auzea din când în când de departe. Rămăsesem singur la vie și îmi era frică. Fratele meu mai mare plecase acasă.

Ziua im ipovestiseră câțiva băeți, că o lupoaică umblă pe câmp cu trei pui. Deacea luai căteii și-i suii în podul casei, iar eu am intrat în polog. Nici n'apucaii să adorm că se și auzi un zgomot. Căteii scheunară mult timp, iar eu nici nu mai suflam de frică, mai ales

că zgomotul se apropia din ce în ce de pologul în care eram eu. Deodată văzui cum margina pologului se ridică și cineva intră. Eu înlemnisem de frică. Dar nu era altăcineva decât fratele meu, care făcea haz de mine. Nu voi uite niciodată, noaptea aceia de groază petrecută la vie.

Calciu Gheorghe
Cl. IV primară Mahmudia

CUȚULACHE ȘTERPELICI

de Cepelengul

Vine vaporul și Nae
Nu și-a pus încă cravata
Dacă-l perde'n astă seară
O pățește cu nevasta !

Cuțulache stă și-ascultă
El stăpânul își iubește
Și fără să stea mult pe gânduri
Înspre vapor o turește

Casierul scie, uite-l
Și de hoji teamă nu are
Cine-o să umble la cassă
Ziua în amiază mare

*Isprăvindu-și iute treaba
Și bilete vrând să'npartă
Nu găsește însă cheia!
De cine o fi furată??*

*Dar iat-a venit și Nae
Cuțulache, fericit,
Dă casterulul chela
Și pleac-acasă grăbit!*

Intre Abraham și Iacob

— „Dă-mi te rog banii pe care ți i am împrumutat” zise Abraham către Iacob.

— „Iată scumpul meu Abraham cei 50 de lei pe care mi i-ai împrumutat și îți mulțumesc”.

— „Bine dar ți-am dat odată 35 lei și altă dată 25, fac în total 60 lei nu 50 cum spui tu!”

— „Ai greșeală, scumpul meu Abraham: hai să adunăm împreună și vei vedea:

$35 +$
 25

5 și cu 5 fac 10; scriu 0 și ții 1. Este adevărat?

— „Da, așa este!”

— „Cum însă, noi suntem prieteni, scumpul meu Abraham nu face să-ți ții nimic; așa că nu mai ții nimic. Renunț la 1 în favoarea ta și trecem mai departe: 3 și cu 2 fac 5 pus înaintea lui 0 nu fac 50.

Care, din 2 are dreptae, copii?

Din universul copiilor.

Gândește-te și desleagă și tu un joc:

1) Aritmografie

de Em. Ianculescu cl. IV liceu

- A**
- a) 6. 3. 5. 1.
b) 7. 13. 2. 3. 14. 3.
c) 10. 3. 5. 16. 17. 5. 15. 13. 15. 13. 15.
d) 8. 10. 17. 4. 3.
e) 9. 10. 17. 5. 12. 15.
f) 3. 9. 10. 14. 20. 3.

B

Dela A. la B.—anotimp.

- a)—bate în A. B.
b)—cade, cade apa mereu
c)—ele au piecat primele din țară.
d)—tot toamna cade
e)—acestea, sârmele, mor toamna
f)—Continent; acolo pleacă pasările
călătoare

Pentru ușurință—15 arată e, 3—a, 1—t.

2) de Paraschivescu C. cl V. R. Maria

se întrebuințează la vie
Nume de băiat
Cu el se coase
Cine trage căruța

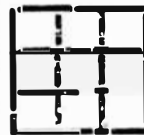
3) Șaradă

de Anghel D-tru cl. VII Hagilar
Partea întâia-i băutura
Cu a doua năsoari timpul
Iar a treia e pronume.
Laolaltă de citiți
Țară iubită găsiți.

4) de Draganof V. cl. VI No. 4 fete

- Apă curgătoare (Rusia)
..... O găsiți la căruța
..... Pește
..... Inițiale
..... Consoană

5) de Marcof S. Cristu cl. III 1 b.

Metal scump

Un strigăt

Umbă prin apă

6) de Laura Munteanu No. 2 fete

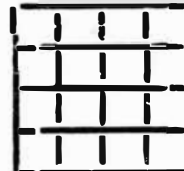
- □ □ □ Luăți din aceea, 2 liniuțe, iar celelalte aranjați-le așa fel să iasă zece.

7) de Negacînschi Elena

	A		

Se vor completa locurile cu câte o literă ca să iasă în toate direcțiile numele unui locuitor din țara noastră.

8) de Adrian Setirescu cl. IV 1 b

Cu ce bem apă

Gust neplăcut

Grad de rudenie

Pământ.....

Cine n'a putut deslega jocurile din No. 10 să caute aici.

No. 1=mama, Arad, maca, Adam.

No. 2=masa, arat, sare, ateu (nu crede in D-zeu);
s'a publicat greșit „de azi pe mâine“.

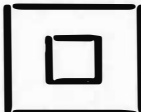
No. 3=casap, acar, sap, ar. p.

No. 4=Alb—in—a.

No. 5=E, H, P, S, U.

No. 6=c, car, Carol, rom, l.

No. 7=l, vin, bilet, neg. i.

No. 8=

Următorii copii au deslegat singuri, jocurile :

Toate—Anghel D-tru-Hagilar, Petculescu Nic. cl. V-Somova
Bagaciev Maria cl. V No. 4 f., Buga Aurelia cl. VI compl. Tul-
cea, Laura Munteanu No. 2 f.

7 Jocuri—Radu B. Marieta cl. IV și Radu Madlenuța cl. II
No. 4 f., Eugenia Dumitriu cl. I sec., Iordăchescu Cornel cl. II
liceu, Constantinescu Vict. cl. III Ismail, Iordăchescu Ag. El.
cl. IV Pr. Nic., Papadopol Lizeta și Renée Cpt. Mateiescu cl. III
No. 1 f.

6 Jocuri—Arvanitopol Cezar cl. III 1 b.

5 Jocuri—Herțug Maria și Paraschivescu Cornelia, cl. V
com. Reg. Maria.

4 Jocuri—Boianoglu Raina, Jelescu Georgeta și Ivanof
Maria toate dela șc. No. 2 f. Tulcea, Munteanu Silvia cl. V
Somova.

3 Jocuri—Filofe Vasilica și Rusu Maria, ambele dela șc.
din com. Reg. Maria.

*Toate jocurile din No. 9 au fost deslegate de Nistor Nic.
cl. IV Neatârnairea.*

*Elevul Lăpușneanu G. din Beștepe a trimis 50 lei
pentru frații basarabeni și i-am depus la Crucea Roșie.*

*Mulțumim ! Chitanța de primire i se trimite prin
poștă.*

*Cine primește revista și nu o restituie se conside-
ră abonată. Achitarea abonamentului se face direct prin
Ad-ție și prin rețineri din salar, începând cu luna
Februarie.*

O vorbă bună pentru fiecare :

Jan L. K.—Mulțumesc. Dacă nu aveai neplăcerile de care scrii poate era mai bine. Dar și așa merge.

Șandru—Turcoaia. Sunt foarte supărat că n'a eșit bine clișeul. Scrisoarea am primit-o și așteptăm. Dar copiii din Turcoaia de ce nu desleagă jocurile ?

Cezar Arvanitopol, Radu V. și E. Bogaciev Maria, Nicu Mihailopol, Sidorenco A., Petculescu N. ș c. Jocurile în No. viitor.

Steluța Mărgărit—Nu știu ce o să spui despre amânările acestea, dar ce să-ți facem ? Nu vezi tu și D-zeu ne amână mereu cu iarna. Fotografia e gata. Dacă nu ninge în luna Februarie, trimite altă compoziție te rog.

Ionel Stotanof—Măcin. Ești un băiat bun. Purtarea ta din ziua când am mers împreună la Pretură, mi-a plăcut și deaceia nu te uit. Trimite și ceva pentru publicat, prin d-l Director.

S. Leabu, director—Ceamurlia de Sus. Incepând cu No. de față vă vom trimite regulat cele 5 exemplare. Așteptăm și colaborarea elevilor, dela acea școală, cu compoziții, deslegări, ș. a.

Lizeta : In numărul viitor.

Mironovschi Lidia—E hazlie întâmplarea cu bunica și e frumos scrisă. După cum vezi însă, am făcut loc altora mai vechi. Dar îți vine rândul.

Popărescu G. Const. și Parascchivescu Cornelia—Reg. Maria. Compozițiile nu sunt proaste. Nu le putem publica pe toate însă, așa că așteptăm altăceva. D-l învățător să le trimită direct, pe adresa Redacției, pentru a se evita întârzierile.

Anișoara Hâncu. Ia mai încearcă ! Munca stăruitoare, unită cu bunavoință și cu puțină ambiție, fac minuni. Citește spre exemplu : Cum am trecut Oceanul, singur, de Alain Gerbault. O găsești la Biblioteca copiilor, Sâmbăta, dela ora 4 în sus.

Marinescu T. Marcela, Aurelia Obreja, Georgeta Milea. „O călătorie din viața mea“, nu s'au putut publica toate. Dece nu căutați și voi alte subiecte ? Intrebați pe cei care știu povești frumoase (părinți, prieteni sau cunoscuți) și scriți-le. Cum face Doina—colega voastră.

Calciu Gh.—Mahmudia. Toamna nu mai poate fi publicată. Trimite altăceva potrivit cu timpul

Tuturor copiilor, care doresc să primească și mai departe revista, prin poștă, să achite imediat abonamentul la D-1 Damienescu Șc. No. 1 băeți.